

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

55 Idem quod num. 29. Conjurationes contra locustas, & coetera id genus animalia, quomodo fieri debeant. Idem, quod num. 30. Orationis effectus, qui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

quam nescios, ita cum incantatoribus tuis, & cum multitudine maleficiorum tuorum, in quibus laborasti ab adolescencia tua si forte quid pro sit ibi, aut si possis fieri fortior, &c.

54. Magno † stetit Sauli Regi Pythonissa, ad quam consulendam acceperat, 1. Regum cap. 28, maximo suo malo Israelitae Deum aversati divinationibus & incantationibus operam dabant 4, Regum c. 17, Cœlestem in se iram accedit Manasses observans auguria, & Pythones faciens 4. Regum c. 21, Quot mala Pharaoni peperruntarioli, & malefici, quibus contra Dominum utebatur, Exod. cap. 7. & 14, Et Nabuchodonosor ē Regem Magi, & malefici, quos alebat, in extremum discrimen conjectere Daniel, c. 2. Hoc demum scelus adeo grave est, ut sicut divinam directe maiestatem offendit, ita severiorem cœlitus solet expectare vindictam.

55. Conjurations autem † & adjurations à quibus mox fuimus digressi, non sunt ita facienda, ut illæ ad irrationalia nocentia referantur, sed ad ipsum Deum solum ea moventem, quod tunc verè præstamus, cum illum obsecramus, ut dignissime illa compescere aliquo modo suæ Majestati grato vel referendo ad diabolum, & ei præcipiendo Ecclesiæ potestate à Deo tradita, ut cesset à movendo, ducendo, & erigendo, ac retinendo illa contra nos D. Thom. 2, 2, q. 90, art. 3, in corpore, & Navar. eod. conf. 5, n. 11. & exorcismis ecclesiasticis, quos publicus Ecclesiæ usus recepit, & approbavit, ut supra sub n. 41, & sequenti non quibusunque privati communiscuntur hujusmodi animalium depulsiones probari, testatur Martin. del Rio Disquisit. Magic. lib. 3. par. 2. q.

4. sectione 8. §. tertio licet tom. 2. Precibus tamen & signo crucis, ut dictum fuit, & aqua benedicta, qua usus fuit Sanctus Vincentius, ut loco supracitato, num. 39, hujusmodi infesta animalia expelluntur, præmissa etiam à populo sacramentali confessione sacerdotibus idoneis, & approbatis facta, sacraque communione sumpta in dictis processionibus, illisque, si opus fuerit, triduo piæ, & devotè perennis, à sacerdote sacris vestibus induito, præmissa etiam oratione Dominica, Salutatione Angelica, & Symbolo Athanasij contra dæmones permissa est conjuratio, ut abstineant ab usu irrationalium in damnum, & prejudicium generis humani, illaque in loca, unde venerunt, redire permittant, & fugiant à facie sacrosanctæ crucis, quæ eisdem dæmonibus ostendatur, & ejus virtute jubeantur fugere, & relinquere sua maleficia ad laudem, & gloriam Domini Nostri Iesu Christi, & si primæ conjurationi non paruerint, altera reperatur, & tertia, donec dicto auditentes fuerint cum firma fide, se quod petunt, aut quod animabus magis expedierit, certò impletatos, ut per D. Thomam 2, 2, quæst. 83 art. 5. Navar. in Enchrid. de orat. cap. 19. num. 162. & in dicto consilio quinto, alias 57. num. 13. usque in fin.

Quod, si quæ adhæc firmanda hastenus contulimus, nondum satis lectori fecerint, clarioræq; fortasse quisque deposceret nil promptius duci posset, nec accōmodatus, quām ipsius Dei omnipotentis vox talia docentis, ac promittentis. Apparens enim Deus nocte Salomonii dixit. Audivi orationem tuam, & elegi locum istum mihi in domum sacrificij. Si clausero cœlum, & pluvia non fluxerit,

&